

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen!

Testvéreim, menjünk együtt az Úr elé! Énekeljük a 180. dicséretet! (A 341. dicséret dallamára: Ó Krisztusfő, te zúzott.)

*„A töredelmes szívet, Te, Uram, szeretted,
Az engedelmes lelket Soha meg nem veted.
Ezzel a reménységgel Tehozzád óhajtunk,
Légy, kérünk, segítséggel És könyörülj rajtunk.”*

Imádkozzunk! Gondviselő Istenünk!

Nagyon vágyunk arra, hogy most, ez alatt az áhítat alatt, tényleg oda tudjunk figyelni Rád! Nehéz nekünk, hogy kizárjuk azt a sok mindent, ami ebben a pillanatban is verseng a figyelmünkért! Nehéz megérkezni és különösen nehéz felfogni, hogy ezekkel a sorokkal Téged, a mi Mindenható Urunkat szólítunk. Te annyiféle módon bemutatkozol nekünk, Te, mint Teremtőnk, Te, mint Szabadítónk, Te mint a Seregeknek Ura. Annyi mindenre tanítottál már bennünket, de mi mégis olyan keveset élünk meg belőle. Alázatra int, hogy ezzel szembesülve mégis azt látjuk, hogy Te ma is keresel bennünket, hogy taníts! Te ma is el akarsz érni és újra irányba állítani! Te, aki maga vagy a Szeretet, fogadd hálánkat ezért! Kérünk, hogy segíts meg bennünket Szent Lelkeddal is, hogy szívünk valóban töredelmes tudjon lenni, lelkünk pedig engedelmes Neked! Hadd tudjunk táplálkozni Igédből, megértve és befogadva azt! Ma is a mi megváltónkért, Jézus Krisztusért kérünk minderre! Ámen!

Textus: „Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.” János 13,15

Szeretett Testvéreim!

Mai bibliai szakaszunk a lábmosás „eseménye” utáni történéseket beszéli el. Jézus, miután megmosta a tanítványai lábát, felöltözött, és szólt a vele lévő tizenkettőhöz. Később pedig elhangzik a mondat: *„Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.”*

Ha végignézzük az evangéliumok beszámolóin, akkor azt láthatjuk, hogy Jézus számtalanszor adott példát, mintát, példabeszédet a tanítványoknak, a vele lévő sokaságnak. Példázatot mondott az irgalmas samaritánusról, példát adott arról, hogy hogyan kell a gyermekekkel viselkedni, a hegyi beszédben irányt mutat, hogy hogyan kell imádkozni, hogy miért nem szabad aggodalmaskodni, és még sorolhatnánk.

A lábmosás alkalmával pedig alázatáról, önzetlen szeretetéről tesz tanúbizonyságot, hiszen a lábak megmosása egy-egy étkezés előtt a szolgák feladata volt Krisztus idejében, és amíg a tanítványok azon vitakozhattak, hogy melyikük is a nagyobb és talán ki végezze el ezt a munkát, Ő maga személyesen végzi el ezt az alantas, megalázó, az Ő személyéhez nem méltó feladatot. Azért teszi ezt, hogy figyelmeztessen: példát adott nekünk.

Ugyanis nem minden tettét lehet válogatás nélkül utánózni, de ezt igen, méghozzá személyesen egyen-egyenként képesek lehetünk erre mi is. Mi, akiknek egy életen keresztül feladata lesz az evangélium hirdetése, akiknek hordozniuk kell majd a ránbízottak terhét, akiknek sokszor kell majd talán alkalmazkodni és kötelességeket vállalni azokkal szemben is, akikről talán úgy gondoljuk, hogy alacsonyabb sorsúak nálunk, vagy biztos, hogy nem hozzájuk küldött minket az Isten.

Most a nagybőjti időszakban, amikor visszatekintünk az elmúltakra, amikor megpróbálunk kicsit jobban figyelni az Istenre és magunkra, amikor talán igyekszünk lerakni a terheket, gondokat, amik eddig nyomasztottak, feltesszük-e magunknak a kérdést, hogy készek vagyunk-e arra, hogy „megmossuk” a ránbízottak lábát. Tudunk-e majd egy életen keresztül szolgálni, imádkozni, lelki vezetői lenni másoknak ott, ahová az Isten helyez minket? Tudunk-e majd meghallgatni másokat, ha kell? Készek vagyunk-e alárendelni az életünket az Ő uralmának?

A pandémia miatt talán még inkább felértékelődnek ezek a kérdések, és az az idő, amit az Istennel tudunk tölteni imádságainkban, bibliaolvasásunkban. Éljük ezzel az idővel, hogy valóban felkészültek és érettek lehessünk feladatainkhoz. Ahhoz, hogy mi is képesek legyünk alázattal elvégezni azt, ami ránk bízott.

Imádkozzunk ezért! Atyánk! Köszönjük Neked, hogy ma reggel ilyen fontos kérdéseket intézel hozzánk! Köszönjük, hogy ezeket nemcsak úgy nekünk szegezted, hanem előtte megadtad számunkra a Jó példát! Köszönjük, hogy megismertetted velünk Krisztust és hogy általa Hozzád is ilyen közel lehetünk! Istenünk gerjeszd fel szívünket és tégy késszé arra, hogy a ránbízottakkal meg tudjuk ismertetni Krisztust! Kérünk így minden szolgálati lehetőségünkért, hogy azok ne teherként jelenjenek meg számunkra, hanem különösen jó lehetőségként! Imádkozunk ma is a vírushelyzet miatt: Kérünk a betegeknek gyógyulást, a félelemben élőknek szabadulást, a döntéshozóknak pedig akaratod szerinti döntéseket! Mindezek előtt pedig azt, hogy ez a mostani állapot az embereket ne eltántorítsa Tőled, hanem Hozzád vezesse! Kérünk így családi, gyülekezeti és egyetemi közösségünkért is, hogy mindezekben a Krisztusi példa látszódjon! Ámen

„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”

Folytassuk énekléssel, a 472. dicséret 3., 4. és 5. versével:

(A 66. zsoltár dallamára énekelve, ami így kezdődik: Örvendj egész föld az Istennek.)

3. *Lelkek éjét oszlatni fénnel: Reád az Úr ezt bízta, lásd, S azt, hogy hozz Krisztus szent nevével A bűnösnek szabadulást. Az Isten vérét adta értünk; Láttasd, hogy szent példája hat, S hogy áldott útját járva hittel Te is adod egész magad.*

4. *Adj éjt, napot, add át erődet, Add kincsedet, add szívedet, Rontó lelkek gáncsa nem árthat, Győztes csak egy: a szeretet. A Mester lelke járt előtted S kitűzi most eléd a célt, Munkára hát, ne késs, serénykedj Megváltóért, Királyodért.*

5. *Áldott Jézus, a földre jöttél S vállaltál értünk szörnyű kínt; Bárcsak tudnánk, Igéd követve, Mi is szenvedni, tűri mind. Sok szolgád, férfi, nő, ma bízva Átadjuk szívünket neked; Hogy munkánk éljen és teremjen: Gyűjtsd fel bennünk szerelmedet!*

Fogadjátok az áldást! (Efezus 3,16-17a)

„...adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; hogy Krisztus lakjék szívetekben a hit által!” Ámen!